

Čokoláda...1

Co to vlastně je...3

Jak mít vše hotovo...4

Podpatky...6

Studium medicíny...7

Recenze...8

Vychytávky: ...9

Procvičte si mozek...11

Vtipy:...13

Kdo by nemiloval čokoládu???

Přijdeš za školy otrávený/á nudnou výukou, odhodíš tašku do kouta a – hele, na stole se válí čokoláda, očividně bez majitele... Ale co záleží na majitelích, ty přece potřebuješ spravit náladu... Mňam! V mžiku máme po čokoládě. Co se předtím muselo stát?

PŘEDTÍM

Sladkou pochoutku jako první objevili **indiáni** z Jižní Ameriky, protože jediné tam původně rostl **kakaovník**, z jehož bobů se čokoláda vyrábí. Vlastně ze semen těch bobů. Jenže ty indiáni nejdřív vyhazovali jako odpadky! Co si to dovolují! Nejdřív totiž používali jen dužinu, ze které lisovali šťávu a z ní vyráběli nápoj **cecero**. Na skvělou chuť semen přišli opice a papoušci, kteří si na nich rádi smlsli. Indiáni to tedy zkusili taky... Tady vidíte, jak je prospěšné občas napodobit zvířata ☺.

Později začali Indiáni kakaovník i pěstovat. Měli dokonce vlastního boha kaka, jmenoval se **Quetzalcoatl** – jazykolam, co? Boby se používaly i jako platidlo. Za sto bobů jste sehnali pěkného králíka. Evropská kakaová éra však začala, až když **Hernando Cortéz** 12. března 1519 dobyl říši Aztéků a v jejich paláci našel zásoby kakaových jader. Z těch aztéctí kuchaři připravovali nápoj **chocolatl**. Bystřejší si jistě všimnou, že už se blížíme k názvu *čokoláda*!

Výroba probíhala nejprve sušením bobů na slunci, pokračovala pražením v hliněných nádobách, odstraněním slupek a jader, následným drcením a zjemňováním mezi dvěma kameny. Vznikla jakási hmota, kterou pak mísili s vanilkou, barvami a medem.

Evropané zpracovávali kakao podobným způsobem jako indiáni. První továrnu na čokoládu založila holandská firma **Van Houten** v roce 1815. Ta také odstartovala výrobu toho, co dnes známe jako kakao v prášku, *Granko* a podobně. Odlisovaný tuk z bobů (**kakaové máslo**) taky našel své využití – míchal se s kakaem a jemným cukrem. A to už byla dnešní čokoláda.

POTOM

Osud čokoládových bonbónů začíná na kakaových plantážích, kde z větví vyrůstají růžové květy a dorůstají v plody, něco jako žluté nebo načervenalé okurky. V každé z nich je až **80 semen!** Ty pak usušené putují z plantáží do továren.

Jako první kakaové boby navštíví **sílo**, kam se jich vejde až 150 vagónů. Vzápětí jsou odvezeny korečkovým dopravníkem do **čisticího stroje**, který je zbaví všech nečistot. Pak postupují dále do **pražícího stroje**, kde se upraží v horkém vzduchu. Výsledek je to, co už konečně začíná vonět čokoládou.

V **drticím stroji** se promění na prášek a proud vzduchu je zbavuje slupek. Rozdrcené boby se pak melou. Z **mlýnů** vytéká řídká kaše. To kvůli obsaženému tuku, již zmíněnému kakaovému máslu, které kdysi indiánky používaly místo pleťových masek a i dnes se používá v kosmetice. To je potom odděleno od zbytku kakaové hmoty, ze které se pak zpracovává kakaový prášek. Máslo mezitím pokračuje do **hnětacího stroje**, tam se zamíchá s cukrem, a z kakaové hmoty je hmota čokoládová.

Pro důkladné rozmělnění cukru, aby se ti čokoláda rozplývala na jazyku, je potřeba čokoládové těsto posunout dál do **válcovacích stolic**. Přidá se ještě vanilka a další kakaové máslo. Pak proběhne provzdušnění ve strojích, kterým se říká **konše**. Tam už konečně začíná to, z čeho se má stát tvůj oblíbený bonbón.

Hmota se musí ohřát na optimální teplotu a pak přechází na **formovací linku**, kde po jezdícím páse putují stovky kovových tabulí a formiček nejrůznějších tvarů. Po nalití čokolády a seškrábnutí přebytku se obrátí, aby z nich vytekl ten zbytek, který ještě neztuhnul. Potom se obrátí znovu a stroj do nich **napustí náplň**. Pás projde zařízením, které je zalije čokoládou, a pak **chladničkou**, kde bonbóny ztuhnou. Následuje **balení** do různých staniolů, bonboniér a krabic, než se doopravdy dostanou na tvůj stůl a ty si na nich můžeš po náročném dni pochutnat.

Ještě pořád tě honí mlsná? A žádná další čokoláda v dohledu? Můžeš si ji zkusit vyrobit z Granka, cukru a másla, ale varování pro odvážlivce: výsledek nikdy nebude tak úžasně jemný. Taky můžeš rozpustit cukr, dát ho dohromady se smetanou a po ztuhnutí mít vynikající karamel! Tak s chutí do toho a půl je hotovo!

Autorka: Štěpánka Mikulíková

Zdroje:

Kniha *Už vím proč* (H. a E. Škodovi, str. 38 – 41);

Co to vlastně je?

Dnes jsem svůj článek pojala poněkud výstředně. Jde totiž o můj čistě subjektivní názor, který nikomu nevnucuji a netvrdím, že je správný. Pokud vás nezajímá a nechcete číst ty žvásty, přeskočte tento článek na jiný, určitě mnohem zajímavější. Jestli ale máte chuť na vážné téma, které jsem se snažila co nejvíce odlehčit, ač celkem neúspěšně, vítejte.

Mohla bych vám konečně prozradit, o čem se vlastně budeme bavit. Není to nic prostšího, než jedna ze základních potřeb v životě. Láska. Každý ji v sobě má, ať už ji nechává hluboko ukrytou, nebo ji dává najevo, tak i tak se jedná o stejnou lásku. Mým dnešním primárním zaměřením bude homosexuální láska. Nejprve před samotným polemizováním bychom si měli zodpovědět základní otázku: Co to vlastně je? Má zvědavá povaha mi nedala a musela jsem se podívat, co o homosexualitě píší ve slovníku: „Je to romantická a sexuální orientace vůči osobám stejného pohlaví, z větší části je geneticky podmíněná a v živočišné říši, obzvláště u savců a ptáků, je značně rozšířená.“ Jasně. Upřímně pochybuji, že by si pod tím někdo představil vůbec něco, natož lásku.

Má definice sice nebude tak vědecká ani přesná, ale myslím si, že vystihne lépe skutečnou podstatu věci. První zmínky o homosexualitě pocházejí už z Babylonské říše, jde tedy vidět, že nejde o „trend“ novodobý. Lidé se s tím prostě narodí a nevidím důvod, proč by za to měli být odsuzováni. Provedli snad nějaký zločin? Ublížíjí tím někomu? Možná sami sobě, když tu velkou kupu lásky dusí v sobě, aby se na ně ostatní lidé nedívali skrz prsty. Můžeme mít několik zákonů na legalizaci sňatků gayů a leseb a věcí okolo, ale to stejně neovlivní mentalitu lidí, kteří mají hluboko zakořeněné, že je to špatné.

O adopci dětí stejnopohlavními páry by se dala napsat samostatná kapitola. Velmi často slyším: „Zakázal(a) bych to. Děti tím trpí. Budou jako jejich rodiče...“ Můžete mi prosím pěkně někdo vysvětlit, jak na to přišli? Osobně si myslím, že je to nesmysl. Vždyť je jedno, jestli má dítě jednu matku a otce nebo dvě matky. Pokud jsou to dobří lidé, kteří jsou schopní se o dítě postarat, nechápu, proč by nemohli mít vlastní dítě. Lidé se totiž obávají, že děti, které mají dvě matky, nebudou mít mužský vzor a naopak. Vždyť kolik dětí vyrůstá jen s matkou nebo s otcem z důvodu rozvodu nebo smrti a svůj vzor si vždy v někom najdou.

Další položkou na seznamu je „okoukání“ homosexuality od rodičů. Homosexualita se nedá okoukat ani naučit. Nemůžeme si říct: „Tak a od teď budu gay!“ Ne, takhle to nefunguje. Je to jako bychom si řekli: „Tak a od teď nebudu člověk, ale morče.“ Ano, všimli jste si dobře, nic stupidnějšího mě nenapadlo. Chci tím říct, nemůžete se naučit to, čím jste. Někteří stále nechápu, že homosexualita není nemoc. Je to pocit. Je to láska.

Zdroje: Slovník cizích slov

Historie homosexuality

Můj rozum (toto není název knížky ani internetové stránky, ale skutečně můj rozum)

A.K.

JAK MÍT VŠE HOTOVO

Blíží se období zkoušek, testů, učení a stresu. Každý zmatkuje, aby se všechno naučil včas, udělal všechny úkoly a ještě stihl nějaké ty koníčky. Pár rad tedy přijde vhod. Jak si rozvrhnout čas, abychom neměli ve všem chaos a mohli si klidně odpočinout?

TIME MANAGEMENT

Pro ty, kdo neumí anglicky: time = čas, management = vedení, správa.

Ve zkratce rady, **jak naložit s časem**. Time management se zabývá tím, jak vycucnout čas na zvládnutí co nejvíce věcí. Jak se nestresovat. Jak zvládat všechno učení a ještě stihnout relaxovat. Jak zvýšit výsledky vši té dřiny. **Vítejte na kurzu timemangementu v deseti krocích.**

Krok 1: PRIORITY

Je dobré umět si určit, **co je pro mě důležitější**. Nemůžu nechat například roztrhnutý sáček s bonbóny vytlačit z rozvrhu času hrozcí kouli z matematiky. Nejdřív se budu věnovat důležitým věcem, pak budu mít dost času na ty méně důležité.

Krok 2: CO MOHOU UDĚLAT JINÍ, AŽ UDĚLAJÍ JINÍ

Nejde o to, hodit všechno uklízení na mladšího brácha a zalézt si do pokoje s časopisem. Musím si uvědomit, co je pro mě důležitější (ha, tady máme krok 1), co umím lépe. Jsem starší a vyšší, takže utřu prach na policích a brácha může vysát podlahu. Jeden člověk nezvládne všechno. **Víc rukou toho víc udělá.**

Krok 3: POMŮCKY

Musím umět efektivně využít to **správné náčiní**. Jestli se mi nechce jít do obchodu pro hřebíky a pokusím se místo toho zatlouct do zdi šroubek, čas určitě neušetřím a navíc budu mít ještě co dělat s popadanou omítkou. To už je lepší obětovat pár korun na krabičku hřebíků, než se stresovat s dírou ve zdi o velikosti jablka.

Krok 4: PLÁNOVÁNÍ

Diáře jsou užitečná věc. Když mám **zapsáno**, že v 15:00 mám kroužek hry na kytaru a v 16:00 oslavu babiččiných narozenin, nehrozí, že na to zapomenou a domluví si na 15:30 rande. Vzniklo by kolem toho hrozné nedorozumění, spousta omlouvání, přeplánování a zbytečného stresu.

Krok 5: NE

Tohle slovíčko se občas bojím říct, aby si ten druhý nemyslel, že ho odmítám. **Můj čas ale není o nic méně důležitý než jeho**. Jestli chce, abych za něj udělala úkoly, když ještě nemám hotové svoje, pak mi takové jedno *ne* nemůže mít za zlé.

Krok 6: ROZDĚLIT SI ROLE

Je fajn umět si uvědomit, **na kterou činnost se hodím lépe**. Dejme tomu, že já umím kreslit a můj bratr rád sportuje. Potřebujeme něco namalovat pro mámu k narozeninám, ale máme málo zelené barvy. Kdo asi bude pokračovat v malování a kdo mezitím zaběhne do papírnictví pro novou?

Krok 7: INFO

Včasné a přesné informace jsou základ. Jestli si domluví schůzku na 14:00, ale pak mi do toho vlezte hlídání malé sestřičky a já pro všechen ten zmatek kolem výměny plenek zapomenou dát avízo, že se schůzka odkládá, bude z toho trapas.

Krok 8: NERUŠIT!

Na učení je potřeba se **plně soustředit**. Jestli mi během louskání kapitoly o Ludvíku XIV. někdo zavolá, úpně mě to rozhodí. Zvlášť když mi někdo sdělí špatnou zprávu. Dobré je taky nesnažit se

záměrně rozptýlit, třeba si chatovat s kamarádkou, pak se může učení protáhnout až do půl jedné ráno.

Krok 9: REZERVA

Bezvadně si naplánuju den. Ve 14:00 přijdu ze školy, pak vyvenčím psa, od 15:00 do 17:00 mám kroužek a hned vzápětí mám rande až do 19:00. Zbytek dne věnuju učení. Jenže najednou se celý rozvrh bortí, když zčistajasna přijde na návštěvu babička a rodiče chtějí, abych s ní strávila nějaký čas. Co teď? Když nemám v plánu žádnou **rezervu pro neočekávané události**, snadno se dostanu do stresu a nevím, kam dřív.

Krok 10: NEPOŘÁDEK

Zavolá mi kamarád, který dnes nebyl ve škole, a chce, abych mu nadiktovala domácí úkoly. Jenže na stole mám takový binec, že najít někde v té hromadě diář je tak trochu *missionimpossible*. Budu se v ní přehrabovat jednou rukou, spousta věcí mi popadá na zem, a než konečně najdu hledaný diář, jsem rudá vzteky a mám co dělat, abych nemrštila telefonem o zeď. Nejlepší je **uklízet věci hned po použití**, protože nepořádek se hromadí hrozně snadno a nevede k ničemu dobrému.

Jestli vás víc zajímá, jak při všech povinnostech neumřít na infarkt, můžete se mrknout na stránku <http://www.mitvsehotovo.cz>. Najdete zde užitečné tipy, jak ušetřit čas i nervy. Hodně štěstí!

Štěpánka Mikulíková, III

Zdroje:
<https://www.jiri-kolarik.cz>
Obrázky Google

Podpatky

Tak to pozor, zlatička! Boty na podpatku jsou velice choulostivé téma. I francouzský král Slunce, Ludvík XIV., to věděl. Mnohým dámám zvyšují sebevědomí i sex appeal. Ti, kteří nepodlehli tomu krásnému, někdy i zabijáckému doplňku, musí být tělem bez duše. A koho zajímá, že jsou nepohodlné, jsou z nich křečové žíly, oteklé nohy? Jsou přece krásné. A pro krásu se trpí.

Řím a Řecko

Třeba ve starém Řecku a Římě podpatky využívali herci k lepšímu zdramatizování děje v antických tragédiích. Na ulicích šlo lépe rozeznat lehkou dívku. A v průběhu let si panstvo nechtělo ušpinit své drahé boty od bláta a odpadků, tak na ně přikovali dřevěné podrážky, které se už trochu podobaly dnešnímu klasickému klínku.

Egypt

Ve starověkém Egyptě byla tato obuv výsadou vyšší třídy. Ta ji hrdě nosila na slavnosti. Zajímavé je, že je nosili i lidé podstatně nižšího společenského postavení, třeba řezníci, kterým ulehčovaly pohyb po podlaze smáčené krví od zvířat.

Persie

Peršané používali podpatky pro jízdu na koni, na kterém dojeli až do Evropy, kde se „obuv do sedla“ také chytila.

Turecko

Ve 14. století začíná vláda platformové obuvi, tzv. chopine. Zvláštní je, že se tyhle extravagantní boty prošlapaly do Evropy a Benátčanky jim podlehly nejvíce. Kvůli výšce, osmdesáti centimetrům, nemohly vyjít bez doprovodu ani na procházku.

Chopinky z
Turecka

Francie

Dejme tomu, že první velký boom udělal Ludvík XIV., který se producíroval ve svých zásadně červených deseticentimetrových střevíčkách. Měl k tomu chudák malá důvod, neboť měřil 1,63 m. Podpatky dovolil nosit pouze svému dvoru, ovšem

musely být nižší než jeho. Jenže co má král, chce mít každý. Nejen úředníci či živnostníci, ale i ženy. Právě tady v osmnáctém století muži definitivně přišli o právo na podpatky. Myslím, že to ani nebylo na škodu. No uznejte, nám ženám prostě sluší víc.

Zdroje: Topzine, Wikipedie, časopis History, Xman.cz

M. V. (kvinta)

Studium medicíny Dobrodružství s nejistým koncem

Jak dlouho taková cesta trvá?

Cesta k tomuto povolání začíná po maturitních zkouškách. Většina lidí musí udělat přijímací zkoušky, ale některé školy přijímají za výborný prospěch. Samotné studium trvá šest let. Poté vás čeká tzv. postgraduální vzdělání (studium navazující na ukončené vysokoškolské vzdělání), během kterého získáte atestaci a jste již způsobilí vykonávat zcela samostatně lékařské povolání. Studium je rozděleno na tři části: teoretické, preklinické a klinické obory.

Teoretické obory:

1. a 2. ročník - V prvních dvou ročnících se marně snažíte vtlouct do hlavy latinské názvy, které stejně dříve či později zapomenete. Anatomie, histologie (obor studující mikroskopickou strukturu živočišných tkání) nebo fyziologie (obor studující funkci živých organismů), těmto předmětům se samozřejmě nevyhnete. Hned v prvním ročníku vás naprosto zdeptají zkouškou z anatomie, jednou z nejtěžších zkoušek vůbec, která má tři části a málokdo ji udělá na poprvé. Nejdřív musíte projít obrázkovým testem, při kterém vám upřímně přeji hodně štěstí, poté následuje praktická zkouška, jež probíhá na pitevně, a úplným závěrem je zkouška ústní.

Preklinické obory:

3. a 4. ročník - V této části honby za pokladem se musíte psychicky připravit na tzv. propedeutiky, což je takové úvodní všeobecné vzdělání v daném oboru. Chodíte do

nemocnice, kde se učíte vyšetřovat pacienty a rozpoznávat jednotlivé nemoci. Občas byste si raději přáli bojovat s drakem než stanovovat diagnózu.

Klinické obory:

5. a 6. ročník - Tyto obory se dělí na malé (ORL, kožní, oční, neurologie, psychiatrie) a velké (pediatrie, gynekologie/porodnictví, chirurgie, interna). Když přes všechn ten pot, krev a slzy uzavřete svůj 6. a zároveň poslední ročník a s úsměvem odpromujete, dostanete diplom se svým jménem a titulem. Máte nesmírnou radost. Jenže ta vás hned přejde, když si uvědomíte, že před sebou máte postgraduální vzdělání, které trvá zhruba 3-4 roky vzhledem k danému oboru.

Postgraduální vzdělání

Probíhá tak, že si vyberete oddělení, v jakém byste chtěli pracovat, a strávíte v něm např. 3 měsíce, poté se posunete do dalšího oddělení, jež vás nadchne ještě víc, a vy jste naprosto v koncích, protože nemáte vůbec tušení, jaký lékař vlastně budete. Po těch zhruba 3-4 letech, kdy dřete až do úmoru, děláte atestaci. Vytáhnete si několik otázek a zodpovíte je, dále vám je přidělen pacient a vy mu musíte stanovit diagnózu. Když zvládnete tuto zkoušku, máte atestaci a můžete léčit zcela samostatně.

Zdroje: MUDr. Konečná Aranka - Praktický lékař pro děti a dorost

Internetové stránky 1. lékařské fakulty Univerzity Karlovy

Wikipedie - medicína, anatomie, histologie, fyziologie

Blog – Jak se z medicíny zbláznit jen částečně

SUBJECTS: Strašák medicíny aneb jak se studuje na jedné z nejnáročnějších vysokých škol

Forum - časopis Univerzity Karlovy: Studium medicíny: fámy a realita

Konečná Anna

Čajovna a kavárna Pohoda

Tento měsíc jsem navštívila další nově otevřenou kavárnu. Tedy nazývám to kavárnou, avšak dominantou tohoto podniku je čaj.

Ráda bych začala prostředím, jež mě velmi mile překvapilo. I když zvenku čajovna nevypadá příliš vábně, interiér je velmi útulný.

Jak jsem se již zmínila, dominantou je zde čaj, jehož koupě se i přes vyšší cenu vskutku vyplatí. Nejen že chuť čaje je nepřekonatelná, ale i servírování v drobné konvičce je roztomilé. Káva, horká čokoláda též stojí za ochutnání. K nápoji si můžete vybrat z široké škály dortíků a zákusků. Co víc si přát?

Barbora Mrtvá (1. A)

Vychytávky a tipy na jaro

Pro čtenáře

Víte, že?

Do knihovny chodí 40% populace? Nadpoloviční většinu tvoří ženy. Největší zájem o půjčení knih mají lidé mezi 15-24 lety a senioři. Je to logické, dospívající potřebují knihy ke studiu a senioři mají na čtení čas.

Mezi nejpůjčovanější české knihy patří např. Vieweghův *Můj život po životě*, Petiškovi *Staré řecké báje a pověsti*, či Vondruškova *Ulička hanby*. Mezi nejvyhledávanější zahraniční literaturu patří Kinneyho *Deník malého poseroutky* a od Rowlingové *Harry Potter* a *Kámen mudrců*.

Březen byl měsíc knihy, máme pro vás několik tipů právě vycházejících knih na jarní čtení:

Z historie:

Juan Gómez – Jurado: *Zloděj ze Sevilly*

Ve svém novém románu nás Juan Gómez – Jurado zavádí do španělské Sevilly 16. století, nejbohatšího města světa, v jehož zdech bují intriky a zločin. A právě tady se protínají osudy hrdinů příběhu, sirotka Sancha, indiánské otrokyně Clary a mnoha dalších.

Sancho jako dítě jediný z celé rodiny přežije epidemii moru a dostává se do útulku v Seville, časem se však ocitá na ulici. Během náhodného setkání s neznámým Angličanem vyslechne příběh Robina Hooda a tento zbojník se stane chlapcovým vzorem. Začíná se rozvíjet bohatý děj plný nečekaných zvratů a setkání.

Pro dospívající:

C.D.Payne: *Mládí imrvére v hajzlu*

Nickie žije s rodiči v Indianě, jenže když jeho otec prostřednictvím Googlu zjistí, že Nickie není jeho krev, odveze kluka jeho máma do Los Angeles k pravému otci. Tím není nikdo jiný než Nick Twisp, vypravěč přechozích dílů série *Mládí v hajzlu*.

Z velkých románů:

Alain Berenboom: Gutmeyerovo bohatství

Detektivní série belgického autora. Děj se odehrává v Praze v období 30. a 50. let 20. století. Jde o pátrání po osudech pražského Žida Gutmeyera, který zahynul v Osvětimi, ale 10 let po válce se za něj kdosi vydává kvůli jeho penězům.

Pro něžná pohlaví

Domácí lak na nehty, který zvládne vyrobit každá dívka, která chce být originalní.

Potřeby:

1. Bezbarvý lak (popřípadě barevný, světlý)
2. Oční stíny (pudr, drobnější třpytky)
3. Párátka
4. Proužek papíru 2x

Postup:

1. Pomocí párátka seškrábeme stíny na jeden proužek papíru a pořádně promneme, aby s nich nebyly hrudky.
2. Z druhého kousku papíru si uděláme trychtýř (stočením v jednom rohu)
3. Trychtýř přiložíme k lahvičce laku, aby se nám do něj stíny dobře sypaly.
4. Stíny do laku nasypeme, pořádně zavíčkujeme.
5. Protřepeme.
6. Nalakujeme nehty klasickým způsobem ☺

zpracovala Daniela Dorušáková

samostatnou korekturu vypracovala Mgr. Iveta Novotná

Zdroje: Víkend Dnes 12.-13. března 2016, Heky.cz

Pro studenty- jak méně zapomínat

Použijte prádelní kolíčky! Můžete je připevnit kamkoli vás napadne - na záclony v pokoji, ke kalendáři, na psací stůl, aktovku, sešit. Ke kolíčkům pak jednoduše přichytíte lístek s důležitými upomínkami. Každý kolík můžete barevně odlišit. Jednotlivé barvy mohou signalizovat a určovat důležitost daného úkolu (červený - důležitý, zelený - nespěchá)

Daniela Dorušáková(prima)

Zdroje: Heky.cz, Víkend Dnes

Procvičte si mozek...

Zkuste si pár cvičení a přesvědčte se, jak na tom jste. Myslíte, že je to lehké?! Výsledky najdete v dalším čísle časopisu. Tak hodně štěstí!!!

1. Rébus

DE X ET = MÁT

+ X -

AC+K = ESN

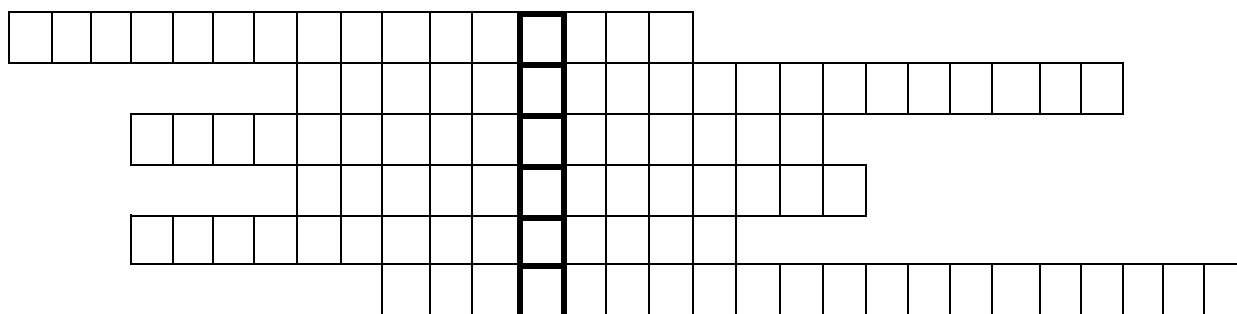
= = =

EET + EMC = DÁM

2. Roky

Otci je 43 roků, synovi 17. Před kolika roky byl otec 3x starší než syn?

3. Křížovka

Obrázek 1 Doplněte do křížovky, z jakých českých filmů a pohádek jsou

tyto hlášky:

1. A nedají si říct a nedají ...
2. Neříkej tetě teta, že jo teta ...
3. Postůj, panáčku, brousím si na tebe kosu ...

4. Našli, moji rádčové ? Našli ? Našli ? ...
5. Sveřepí šakali zavile vyli na bílý měsíc.

Tajenka : _____

Výsledky z minulého čísla :

1. Čtverec z číslic

2 7 4

6 5 9

1 8 3

1. Obrázkový součet

Možnosti:

$$123 + 321 = 444$$

$$234 + 432 = 666$$

$$345 + 543 = 888$$

$$135 + 531 = 666$$

$$147 + 741 = 888$$

$$345 + 543 = 888$$

$$246 + 642 = 888$$

2. Úloha

Rychlost slepce : $25 : 5 = 1\text{m/min}$ Rychlost chromého : $1:2 = 0,5\text{m/min}$

Čas chromého v minutách : $1 \times 60 + 15 = 75 \text{ min}$

Délka bazénu : $75 \times 0,5 = 37,5 \text{ m}$

Plocha bazénu : $37,5 \times 25 = 937,5 \text{ m}^2$

Kateřina Havlíčková

VTIPY

Jde maminka se svou malou dcerkou kolem zverimexu a dcerka říká: "Mami, já chci k Vánocům pejska."
Maminka odpoví: "Ne, budeš mít kapra jako ostatní!"

Víte, jaký je rozdíl mezi koněm a špendlíkem?
Na koně nejdřív vyskočíš a potom sedneš, ale na špendlík si nejprve sedneš a potom vyskočíš.

Víš, jak nejlépe ulovit pštrosa?
Bafneš na něj na betonovém dvorku.

Vejde pán do obchodu s oděvy:
"Prosím vás, mohli byste mi vyndat z výlohy tamto žluté sako?"
"Samozřejmě, pane, hned to bude!"
"Tak vám mockrát děkuji," říká pán a odchází, "já už jsem se na tu hrůzu nemohl dívat!"

Víte, proč má Smrtka kosu?
Protože nemá peníze na sekačku.

Jde blondýnka do galerie a říká:
"Tomu vy říkáte umění, takovému hnusu?"
Hlídač: "Madam, tomu říkáme zrcadlo."

Pan farář se ptá dětí: "Děti, věříte v Boha? Je nebo není?"
Přihlásí se Pavlík a povídá:
"Je! Já jsem jednou v noci zaslechl maminku, jak říká: Pane Bože, už chceš zas??"

Archimedes, Pascal a Newton hrají na schovávanou. Archimedes piká. Pascal se rozhlédne a hbitě se schová do křoví. Newton vezme klacek, do hlíny vyškrábne čtverec metr na metr a postaví se do něj. Nijak se neschovává. Archimedes dopiká, rozhlíží se kolem sebe. Samozřejmě, že ihned vidí Newtona a volá:
"Deset dvacet Newton!"
Newton v klidu řekne:
"Tak to je teda pěkná blbost! 1 Newton na metr čtverečný je přece Pascal!"

Dva kamarádi se vydali na dovolenou do africké buše. Jednou si dali odpočinek pod velkým stromem. Byli probuzeni zařváním velkého lva, který si je se zjevným zájmem prohlížel. Bylo jasné, že k puškám v autě to nemají šanci stihnout. Jeden z nich najednou začal zouvat. Druhý se ptá: „Proč?“ a první odpovídá:
"No, bez nich dokážu běžet rychleji."
"Není to jedno? Ať budeš, jak chceš rychlý, nikdy neutečeš lvovi."
"Nemusím být rychlejší než lev. Stačí být rychlejší než ty!"

Kristýna Hrozová

The Gymun Times

Redakce

Šéfredaktor: Jakub Salaj

Zástupce šéfredaktora: Jan Čekel

Správní rada:

Jakub Salaj

Jan Čekel

Markéta Vyroubalová

Lucie Polášková

Redaktoři:

Štěpánka Mikulíková

Kateřina Havlíčková

Kristýna Hrozová

Anna Konečná

Markéta Vyroubalová

Barbora Mrtvá

Klára Opichalová

Daniela Dorušáková

Petr Kovář

Grafická úprava

Jan Čekel

Lukáš Lollek

Fotografky

Lucie Polášková

Jana Šlosarová

Korektura

Mgr. Drahomíra Drlíková

Do časopisu přijímáme:

Redaktory: okruh zejména zpravodajství

Spolupracovníky redakce (občasní přispěvatelé)

Podmínky: Spolehlivost, trpělivost, výborná znalost českého jazyka, výborná práce s počítačem (MS Office, služby Google, např. Disk Google), dochvilnost, student Gymnázia Uničov.

V případě zájmu nás kontaktujte na

thegymuntimes@gmail.com, nebo osobně kontaktujte Jakuba Salaje, III

Kde nás najdete...

Facebook: https://www.facebook.com/The-Gymun-Times-886823814732701/?ref=page_internal

WWW: <http://www.gymun.cz/informace-o-skole/skolni-casopis>

Disk Google:

<https://drive.google.com/folderview?id=0BzbVsxMxLI6NNDBvcTItZzR1Mk0&usp=sharing>

E-mail: thegymuntimes@gmail.com